

„Cu cât războiul este mai complicat, cu atîta mai puțin importante devin puterile țărilor semi-civilizate, cum ar fi Turcia și Rusia, chiar și în calitate de aliate numai“.

„...Războiul cu gaze cere organizare, atît la atac cît și la apărare — la atac fiindcă atunci se încearcă să se ție o anumită concentrare de vapori pe o zonă întinsă, mai curînd de cît să se dea peste cap un grup de oameni,— la apărare, fiindcă atît respiratoarele cît și disciplina purtării lor trebuie să fie perfectă“ (pag. 51).

„...Pretind că întrebuintarea gazului muștar pe cea mai largă scară posibilă va face războiul mai puțin risipitor de vieți și de proprietate, mai scurt și mai legat de creeri decît de număr“ (pag. 52).

„...Cea mai efectivă armă în războiul chimic este nu gazul, ci educația și anume educația tuturor claselor. (pag. 62).

Mai ales această concluzie este extrem de importantă pentru noi. Am văzut mai sus cum *Haldane* nu face mare caz, pentru un viitor război, de Turci și de Ruși, — ce caz ar face el de noi ? Ce pregătire educativă avem în legătură cu războiul chimic ? Cam ciți dintre noi știu să poarte disciplinat o mască și ciți au măcar cîteva noțiuni privitoare la gaze ? Iată unele întrebări neliniștitoare. Gazele nu sînt prea periculoase pentru cei ce le cunosc, dar sînt grozave pentru ignoranți. **P. Gr.**

Immanuel Kant, Despre Forma și Principiile Lumii Sensibili și ale celei Inteligibile. în Romînește după textul original cu un studiu introductiv de Constantin Noica, București, 1936, Tipografia Bucovina, 121 p., lei 60.

În fruntea acestei cărți găsim următoarea notație, teribil de acuzatoare pentru timpurile noastre și pentru stadiul cultural în care ne aflăm : „Traducerea de față apare mulțumită sprijinului dat de d-l ing. Corneliu Casassovici, tipărirea ei fiind refuzată, din lipsă de fonduri sau din lipsă de interes, de editurile romînești“. Îi mulțumim și noi, în numele culturii, D-lui Casassovici ; și îi mulțumim și autorului, D-lui Noica, pentru frumosul dar ce-l face filosofiei romînești. *De mundi sensibilis atque intelligibilis forma et principis* este celebra disertație a lui Kant dela 1770 care precedă cu 11 ani *Rațiunea Pură* în prima ei ediție. Ne aflăm în cel mai important moment al civilizației moderne, dela Renaștere și pînă astăzi : perioada antecritică se încheie cu *De mundi*, urmează 11 ani de tăcere și deodată lumea civilizată se află în prezența unei revoluții în idei pe care Kant el însuși o compară cu revoluția coperniciană, dar care este, în realitate, cu mult mai însemnată. Deși este rup-tură fățișă între filosofia lui Kant înainte — de 1770 și cea posteroară anului 1781, istoricii filosofului din Königsberg se vor întreba dacă *De Mundi* nu anunță întru cîva *Critica Rațiunii Pure* ; aceeași problemă o studiază D-l Noica în interesanta sa introducere de peste 70 de pagini. **D. B.**

Jean Feuga, Le Matelot Moravine, Roman, Librairie A. Fayard, Paris, 1937, 256 pagini în 16, prețul 15 fr.

O frumoasă povestire care ne așează în centrul nucleului tuturor mișcărilor revoluționare rusești, printre marinarii răsvrăliți și răsvrătitori din Kronstadt. Dacă romanul nu ne învață nimic nou și interesant cu privire la „sufletul slav“ sau la caracterele revoluției sovietelor, are totuși o putere de sugestie remarcabilă. Moravin, matelot în flota Balticeii, devine căpitenia escadrei și comandant suprem a 70.000 de oameni înfometaji în mijocul ghețurilor golfului și adînc decepționați de puterea sovietelor pentru care au luptat și vărsat